

Stanowisko Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego w Województwie Małopolskim
w sprawie ustawowego rozwiązania problemu stałego
i zrównoważonego wzrostu wynagrodzeń pracowników ochrony zdrowia

Państwo Polskie ponosi konstytucyjną odpowiedzialność za bezpieczeństwo zdrowotne.

Jednym z determinantów tego bezpieczeństwa jest odpowiednie zaplecze personalne, a jego stan (liczebność i profesjonalizm) zależy m.in. od wysokości wynagrodzeń. Dlatego niezbędne jest systemowe rozwiązanie problemu godziwego poziomu wynagrodzeń w służbie zdrowia. Państwo pilnie powinno zadbać o wprowadzenie mechanizmów stałego wzrostu i utrzymania takich zarobków w służbie zdrowia, by wytrzymały konkurencję z zarobkami innych branż oraz zawodów w gospodarce narodowej, a także przeciwdziałały deficytom.

Tego obowiązku nie można przerzucać na podmioty lecznicze, nie zapewniając im odpowiedniego finansowania. Dlatego niezbędne jest zagwarantowanie środków przeznaczonych na wzrost wynagrodzeń.

Pracownicy wykonujący zawody medyczne pełnią w procesie udzielania świadczeń medycznych kluczową rolę, lecz dla sprawnie działającego systemu niezbędni są pracownicy wszystkich grup zawodowych, również niemedycznych. Dlatego należy kompleksowo uregulować sprawę wynagrodzeń wszystkich pracowników zatrudnionych w ochronie zdrowia. Rozwiązanie to powinno być stymulatorem przeciwdziałającym rozwarstwieniu płacowemu między zawodami deficytowymi, a pozostałymi.

Projekt ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych (w wersji z dnia 27.09.2016 r.) jest propozycją wychodzącą naprzeciw oczekiwaniom środowisk służby zdrowia i potrzebom w zakresie sprawnego funkcjonowania systemu, jednak wymaga istotnych udoskonaleń. Dlatego konieczne jest dalsze prowadzenie prac na tym projekcie, by pilnie wypracować rozwiązania gwarantujące:

- zabezpieczenie podmiotów leczniczych przed pogorszeniem sytuacji finansowej w razie braku środków na wzrost wynagrodzeń,
- zdynamizowanie procesu dochodzenia do najniższych wynagrodzeń zasadniczych w okresie przejściowym,
- ustalenie jednorodnych zasad wzrostu wynagrodzeń pracowników medycznych i niemedycznych,
- likwidację wszystkich nieuzasadnionych dysproporcji płacowych między grupami zawodowymi,
- zapewnienie wszystkim grupom zawodowym wzrostu wynagrodzeń nadążającego za wzrostem przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej.

Ustawa w sprawie sposobu ustalania najniższych wynagrodzeń zasadniczych nie jest w stanie definitywnie zlikwidować deficytu płacowego w służbie zdrowia, gdyż w poszczególnych

grupach zawodowych obejmie tylko tych, których wynagrodzenia są relatywnie niskie. Może być jednak ważnym przyczynkiem do rozwiązania problemu.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego
w Województwie Małopolskim
Wojciech Grzeszek

